

NOTAT

18.11.2005

J.nr.: 2005-20-2321-00002/PAH/TBN

Høringssvar til Forslag til Lov om ændring af lov om hold af dyr og lov om dyrlæger (strafskærpelse)

Der er modtaget høringssvar fra Lægemiddelstyrelsen, Plantedirektoratet, Landbrugsraadet, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole, Den Danske Dyrlægeforening, Det Veterinære Sundhedsråd, Dyrenes Beskyttelse, Veterinærmedicinsk Industriforening, Den Danske Dommerforening og Politimesterforeningen.

I det følgende gennemgås og kommenteres de enkelte høringssvar.

Lægemiddelstyrelsen, Plantedirektoratet og Veterinærmedicinsk Industriforening har ingen bemærkninger til forslaget.

Ad Den Danske Dommerforening

Dommerforeningen understreger, at bødefastsættelse er et kerneområde for domstolenes virksomhed, og at domstolsprocessen er indrettet således, at der kan tages hensyn til omstændighederne i den enkelte sag, hvad enten disse omstændigheder peger i skærpende eller formildende retning. Foreningen har konstateret, at det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at bødeniveauerne er vejledende, og at straffens fastsættelse i det enkelte tilfælde beror på domstolenes konkrete vurdering af samtlige sagens omstændigheder.

Fødevarestyrelsens bemærkninger

Dommerforeningen tager ikke afstand fra lovforslaget, men understreger domstolenes rolle.

Ad Dyrenes Beskyttelse

Dyrenes Beskyttelse finder det positivt, at der sker en skærpelse af bødeniveauet i sager om overtrædelse af reglerne om lægemidler til dyr. Foreningen ønsker med henvisning til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.4.4., en præcisering af, hvad der forstås ved et meget stort antal sundhedsrådgivningsaftaler.

Fødearestyrelsens bemærkninger

Dette findes allerede fyldestgørende beskrevet i bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser, jf. bemærkningerne til § 2, nr. 2, 2. afsnit.

Ad Landbrugsraadet

Landbrugsraadet tilkendegiver, at lovforslaget ikke afspejler, at der i Danmark er et særdeles fint niveau for fravær af medicinrester i fødevarerne. Landbrugsraadet finder, at administrative bøder som sanktionsmiddel som udgangspunkt er en fornuftig fremgangsmåde, men at lovforslaget ikke i tilstrækkelig grad tilgodeser grundlæggende retssikkerhedsmæssige hensyn i relation til fastlæggelse af administrativ bødepraksis. Landbrugsraadet stiller spørgsmålstejn ved, om der er behov for strafskærpelse og henviser til, at domstolene bør fastlægge niveauet og allerede har fastlagt et niveau, der efter domstolenes opfattelse er passende. Det anføres, at der mangler en grundlæggende begrundelse for det i forslaget anførte bødeniveau, og at det er urimeligt at skærpe straffen for mindre alvorlige overtrædelser, idet ”bagatelagtige forseelser” bedre kan afhjælpes gennem dialog og vejledning.

Landbrugsraadet finder det samtidig uacceptabelt, at strafskærpelsen i det konkrete tilfælde gøres proportional med besætningens størrelse, idet besætningens størrelse ikke nødvendigvis afspejler den konkrete besætningsejers indtjening eller risikoen for indhold af lægemiddelrester i dyr leveret til slagtning.

Fødearestyrelsens bemærkninger

Med hensyn til Landbrugsraadets retssikkerhedsmæssige indvendinger og kommentarer i relation til domstolenes rolle henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. især pkt. 3.4.1. og 3.4.2. Der gøres i lovforslaget bl.a. opmærksom på, at den konkrete strafudmåling i sidste instans beror på domstolenes konkrete vurdering af samtlige sagens omstændigheder. Hvis en besætningsejer eller en dyrlæge ikke erklærer sig skyldig i overtrædelser, bliver den pågældende politianmeldt og sagen kommer for retten. Fødearestyrelsen har på baggrund af Landbrugsraadets høringssvar understreget dette i de almindelige bemærkninger pkt. 3.2.

Baggrunden for bødeniveauet er beskrevet i de almindelige bemærkninger pkt. 3.3. og 3.4.2. og de enkelte vejledende bødestørrelser er beskrevet og begrundet i pkt. 3.4.3. og 3.4.4.

For så vidt angår mindre alvorlige overtrædelser bemærkes det, at der er tale om overtrædelser af strafbelagte bestemmelser i lovgivningen, og at disse ikke automatisk kan betegnes ”bagatelagtige forseelser”, fx er besætningsejerens underskrift på besøgsrapporter og statusrapporter med til at dokumentere, at der er gennemført sundhedsrådgivning, og at besætningsejeren har været til stede i denne forbindelse.

Vedr. Landbrugsraadets indvendinger mod at gøre straffen afhængig af besætningens størrelse henvises til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 4. Det er væsentligt at store landbrugsvirksomheder ikke betragter bødesanktioner som almindelige driftsomkostninger. Dyreholdets størrelse er valgt som parameter i forbindelse

med strafskærpelse, fordi antallet af dyr typisk vil sige noget om dyreejerens indtjening. Såfremt en besætningsejer med et stort dyrehold har en usædvanlig lav indtjening kan dette – efter en konkret vurdering – lægges til grund som en formildende omstændighed.

Skulle indtjeningen anvendes som parameter ville Fødevarestyrelsen være nødt til at skaffe sig oplysninger herom, enten via forældede oplysninger hos Told & Skat (den seneste årsopgørelse) eller via den enkelte besætningsejers regnskabsmateriale. Dette ville forlænge og vanskeliggøre sagsbehandlingen i betydelig grad og ville desuden indebære fejlkilder, fx i form af forældede eller forkerte oplysninger. Desuden ville Fødevarestyrelsen skulle indhente et betydeligt materiale om indkomstoplysninger med henblik på at beregne en relevant gennemsnitsindtjening.

Det bemærkes, at Fødevarestyrelsen umiddelbart har adgang til oplysninger om dyreholdets størrelse i CHR-registret, og at referencen til dyreholdets størrelse således gør bestemmelsen administrerbar.

Ad Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter

Landsforeningen anfører, at bødeniveauet bør fastlægges af domstolene. Desuden findes det urimeligt at sammenkæde besætningsstørrelse og bødeniveau.

Fødevarestyrelsens bemærkninger

Der henvises til det under Landbrugsraadet anførte.

Ad Den Danske Dyrlægeforening

Foreningen er enig i, at bødestørrelser m.v. må reguleres, men kritiserer, at bødestørrelserne i dyrlægeloven relateres til antallet af sundhedsrådgivningsaftaler. Foreningen mener, at bødestørrelserne bør relateres til overtrædelsens karakter og evt. den indtjening, som dyrlægen har. Foreningen rejser tilsvarende kritik i forhold til lov om hold af dyr, hvor bødestørrelserne relateres til dyreholdets størrelse.

Endelig fremsætter foreningen et ønske om, at det i bemærkningerne til loven præciseres, hvilke fejl i udfærdigede regninger for ydet dyrlægehjælp, der er at betragte som en overtrædelse af lovgivningen.

Fødevarestyrelsens bemærkninger

Det er væsentligt at understrege det store ansvar og den betydelige rådgivningsforpligtelse, som dyrlæger med et stort antal sundhedsrådgivningsaftaler har påtaget sig. Der ligger i forslaget et signal om, at det er vigtigt, at en dyrlæge tager dette ansvar alvorligt og ikke blot – af forretningsmæssige grunde – indgår et stort antal aftaler. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser, jf. bemærkningerne til § 2, nr. 2.

Der henvises desuden til det under Landbrugsraadet anførte vedr. indtjening som parameter.

For så vidt angår spørgsmålet om fejl i dyrlægeregninger skal det understreges, at mange af de gennemgåede overtrædelser er bekendtgørelsesovertrædelser, og at disse ikke beskrives specifikt i lovforslaget, fordi den mest omfattende bekendtgørelse på område er under revision (bekendtgørelse nr. 134 af 6. marts 2003 om lægemidler til dyr), jf. pkt. 3.4.2. in fine. For så vidt angår dyrlægeregninger er der som anført af Den Danske Dyrlægeforening tale om overtrædelse af den nævnte bekendtgørelses § 51, hvorefter dyrlægen skal sikre, at betaling for de af dyrlægen anvendte og udleverede lægemidler ikke indbefattes i betaling for ydet dyrlægehjælp.

Ad Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole

KVL stiller spørgsmålstejn ved, hvorfor bødestørrelserne for dyrlæger relateres til antal sundhedsrådgivningsaftaler.

Endvidere henvises til, at der fortsat er fejlmuligheder i Vetstat, og at det derfor kan være betænkeligt at straffelægge forkert/manglende indberetning.

Fødevarestyrelsens bemærkninger

Der henvises til det under Den Danske Dyrlægeforening anførte.

For så vidt angår bemærkningerne om Vetstat skal det understreges, at der ikke er tekniske problemer med Vetstat som system. Vetstat fungerer som registreringsdatabase, og de fejlkloder, der måtte være, er begrundet i manglende eller forkerte registreringer fra dyrlæger og apoteker. Det skal samtidig understreges, at der ikke straffes på grundlag af Vetstat alene. Hvis en dyrlæge har undladt at registrere i Vetstat undersøges det fx, om han evt. har benyttet forkert autorisationsnummer/praksisnummer.

Ad Det Veterinære Sundhedsråd

Rådet finder, at også manglende tilkaldelse af dyrlæge til behandling af syge eller tilskadekomne dyr bør beskrives i forbindelse med afsnittet om "Behandling af dyr uden fornøden inddragelse af en dyrlæge", jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.4.3. Endvidere finder Rådet at henvisningerne i lovforslaget til "en ikke ubetydelig risiko for fødevarer sikkerheden og folkesundheden" giver et forkert billede af virkeligheden, idet reglerne har til formål at beskytte fødevarer sikkerheden og folkesundheden mest muligt.

Fødevarestyrelsens bemærkninger

Manglende tilkaldelse af dyrlæge til behandling af syge eller tilskadekomne dyr falder uden for lovforslaget, idet der er tale om en dyreværnsmæssig vinkel. Lovforslaget omfatter alene overtrædelser relateret til brugen af lægemidler til dyr.

Fødevarestyrelsen er ikke enig i Rådets indvending i relation til "en ikke ubetydelig risiko for fødevarer sikkerheden og folkesundheden". Bemærkningen benyttes i lovforslaget til at understrege, at manglende overholdelse af reglerne kan indebære en ikke ubetydelig risiko for fødevarer sikkerheden og folkesundheden.